

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Marchwicki

Sędziowie: SSO Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz

SSO Anna Kulczewska-Garcia (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **H. L.**

przy uczestnictwie (...) **sp. z o.o.(poprzednio (...) sp. z o.o.)**

z siedzibą w O.

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia przeciwnika wniosku

na postanowienie Sądu Rejonowego w Szamotułach

VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Obornikach

z 4 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII Co 94/13

postanawia

oddalić zażalenie.

SSO A. Kiersnowska - Tylewicz SSO R. Marchwicki SSO A. Kulczewska - Garcia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 lipca 2013 r., sygn. akt VII Co 94/13 Sąd Rejonowy w Szamotułach VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Obornikach (1) nadał klauzulę wykonalności ugodzie sądowej z 23 stycznia 2013 r., zawartej w postępowaniu pojednawczym, na rzecz H. L.przeciwko (...)sp. z o.o. z siedzibą w O.w zakresie punktu I.1. ugody oraz (2) oddalił wniosek w pozostałym zakresie. Zgodnie z punktem I.1. ugody przeciwnik wniosku (...)sp. z o. o. zobowiązał się zapłacić na rzecz wzywającej H. L.kwotę 17.000 zł do 30 czerwca 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności a w punkcie I.2 ugody przeciwnik wniosku przeniósł na wzywającą własność całości wyposażenia lokalu będącego przedmiotem umowy najmu, bliżej opisanej we wniosku, które w dniu zawarcia ugody znajdowało się w tym lokalu oraz zrzekł się wszelkich roszczeń z tytułu nakładów na ten lokal wobec wzywającej. Sąd pierwszej instancji zważył, że ugoda z 23 stycznia 2013 r. stanowi tytuł egzekucyjny, wobec czego może zostać zaopatrzona w klauzulę wykonalności. Nadaje się jednak do wykonania w drodze egzekucji nie w całości, a tylko w zakresie punktu I.1. W zakresie punktu I.2 nie podlega wykonaniu w ten sposób, stąd w tej części wniosek podlegał oddaleniu.

Zażalenie na to postanowienie złożył przeciwnik wniosku, zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Skarżący przyznał, że zawarł z wzywającą

ugodę sądową z 23 stycznia 2013 r. oraz że przeniósł na nią własność wyposażenia lokalu gastronomicznego. Zarzucił jednak, że wśród wyposażenia znajdowało się 14 szt. parasoli, będących własnością (...), użyczonych tylko przeciwnikowi wniosku. W związku z wydaniem całości wyposażenia w dniu 17 października 2012 r. nowemu dzierżawcy lokalu przeciwnik wniosku zażądał od wzywającej przedstawienia dokumentu potwierdzającego zdanie lub przekazanie parasoli we władanie spółki (...). Wzywająca tego nie uczyniła, co uzasadnia wstrzymanie nadania klauzuli wykonalności na jej rzecz.

Wzywająca w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zarzuty skarżącego sprowadzają się do wskazywania na obowiązek wzywającej wydania osobie trzeciej, tj. spółce (...), parasoli, które stanowiły składnik wyposażenia najętego lokalu, lecz nie były własnością najemcy, a jedynie zostały mu użyczone przez wspomnianą spółkę. Żalący wywodził, że zostały one wydane nowemu najemcy lokalu w dniu 17 października 2012 r. W założeniu skarżącego, brak rozliczenia się wobec osoby trzeciej z przekazanych parasoli ma stanowić przeszkodę do nadania klauzuli wykonalności ugodzie sądowej z 23 stycznia 2013 r.

Stanowisko skarżącego nie jest trafne. Powołane w zażaleniu kwestie nie mogą w ogóle być przedmiotem rozpoznania w postępowaniu klauzulowym, gdyż podstawą zażalenia z art. 795 § 1 k.p.c. może być wyłącznie naruszenie przepisów procesowych dotyczących nadania klauzuli wykonalności, tj. uchybienie warunkom formalnym nadania klauzuli wykonalności. Przedmiotu zażalenia nie mogą natomiast stanowić zarzuty merytoryczne przeciwko istnieniu i zasadności świadczenia określonego w tytule egzekucyjnym. Taki tymczasem charakter mają zarzuty skarżącego, skoro kwestionuje on swój obowiązek zapłaty kwoty 17.000 zł (pkt I.1. ugody) oraz przeniesienia własności wyposażenia lokalu gastronomicznego (pkt I.2. ugody), do czego wprost zobowiązał się w ugodzie sądowej z 23 stycznia 2013 r. Merytoryczną obronę przed egzekucją umożliwia dłużnikowi powództwo opozycyjne z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. W tej drodze dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, w szczególności kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. W postępowaniu klauzulowym w zakres kognicji sądu wchodzi zaś jedynie badanie, czy przedłożony przez wierzyciela dokument stanowi tytuł egzekucyjny oraz czy roszczenie w nim wymienione nadaje się do wykonania w drodze egzekucji. Ugoda sądowa jest tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c.), a pkt I.1. ugody sądowej z 23 stycznia 2013 r., zobowiązujący przeciwnika wniosku do zapłaty na rzecz wzywającej do 30 czerwca 2013 r. kwoty 17.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności, nadaje się do wykonania w drodze egzekucji jako dotyczący świadczenia pieniężnego. Podkreślić należy, że postanowienie punktu I.1. ugody z 23 stycznia 2013 r., zobowiązujące przeciwnika wniosku do zapłaty kwoty 17.000 zł, nie zostało przyjęte przez strony z zastrzeżeniem jakiegokolwiek warunku, w szczególności nie zostało uzależnione od przekazania przez wzywającą spółce (...) parasoli znajdujących się na wyposażeniu lokalu gastronomicznego. W tym stanie rzeczy, zaistniały przesłanki do nadania punktowi I.1. ugody klauzuli wykonalności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSO A. Kiersnowska - Tylewicz SSO R. Marchwicki SSO A. Kulczewska - Garcia